

Poniedziałek 26 Lutego

18:00 – Za parafina

18:00 /zbiorowa/

- o łaskę zdrowia

-

-

Wtorek 27 Lutego

07:00 + Mirosław Serwa

07:00 –

Środa 28 Lutego

18:00 /zbiorowa/

+ Radtke: Roman i Elżbieta, Wirgiliusz, Jan i Helena

+ Ryng: Józef i Anna, Bolesław

+ Swancar Adolf i Maria

+ ks. Henryk Pietrewicz i ks. Gabriel Kozikowski

+ Reimus: Stefan i Małgorzata

+ Halina Guszczńska

+

Czwartek 29 Lutego

07:00 -

Piątek 1 Marca

18:00 + Okólski Andrzej, rodzice z obojga stron

Sobota 2 Marca

18:00 + Brunon Hincke w r. sm.

Niedziela 3 Marca

III WIELKIEGO POSTU

08:00 + Eugeniusz Makuch w 4 r. śm.

10:30 + Kazimierz Domaszek i dusze w czyśćcu cierpiące

16:00 + dziadkowie: Józefina i Augustyn Bolda, ciocia Helena i wujkowie Jan, Józef, Augustyn

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHLAPOWO.PL

Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

II Niedziela Wielkiego Postu – 25 lutego 2024 r.

1. Jak co roku, w przypadającą dziś II Niedzielę Wielkiego Postu w tzw. Niedzielę „Ad Gentes” obchodzimy Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami. Pamiętamy o polskich misjonarzach pracujących w blisko 100 krajach świata ofiarując im naszą modlitwę. Dziś zbiórka do puszek na misyjne dzieła ewangelizacyjne i humanitarne.

2. Dziś Gorzkie Żale o 15.00. Poprzedzi je Koronka do Bożego Miłosierdzia.

3. W tym tygodniu przypada I piątek miesiąca. Okazja do spowiedzi po dziecięcej drodze krzyżowej, czyli od 16.30 do 17.00. Stałych zgłoszonych chorych ks. proboszcz odwiedzi z posługą sakramentalną w poniedziałek 4 marca od godziny 9.00.

4. W przyszłą niedzielę o 13.30 spotkanie sióstr z IV Róży w salce na plebanii.

5. Zebranie Duszpasterskiej Rady Parafialnej w środę 6 marca o godz. 19.30 na plebanii.

6. Przy wyjściu można nabyć nowy numer „Gościa Niedzielnego” w cenie 10 PLN, wielkopostny dodatek tygodnika w cenie 14 PLN, a także za symboliczną ofiarę biuletyn parafialny.

7. Od dzisiaj u ministrantów można zakupić świece na stół świąteczny – paschaliki w cenie 20 PLN.

8. Dziś zbiórka do puszek na misje Ad gentes. W przyszłą niedzielę zbiórka do puszek na ogrzewanie kościoła.

Ks. proboszcz Sławomir Skoblik

Tradycyjnie II Niedziela Wielkiego Postu w Kościele w Polsce, określana jako Niedziela "Ad Gentes" (łac. ku narodom, ku ludziom).

To dzień modlitwy, postu i solidarności z polskimi misjonarzami. W 97 krajach pracuje 2040 misjonarzy z Polski. Najwięcej z nich posługuje w Afryce i na Madagaskarze (819). W Ameryce Łacińskiej i na Karaibach mamy 797 misjonarzy i misjonek z Polski. W Azji jest 336 polskich misjonarzy, a w Oceanii 68 misjonarzy. W Ameryce Północnej pracuje 20 misjonarzy. Wśród polskich misjonarzy 60 osób to świeccy.

Przewodniczący Komisji Episkopatu Polski ds. Misji, bp Jerzy Mazur SVD, w komunikacie w 2016 r. na tę niedzielę, napisał:
"W imieniu wszystkich misjonek i misjonarzy pragnę serdecznie podziękować wszystkim duszpasterzom i wiernym za stałą troskę o misję. Dzięki Waszej modlitwie i ofiarności misjonarze głoszą Ewangelię i budują wspólnoty wiary na wszystkich kontynentach. Jednocześnie ośmielam się prosić, byście nie ustawali w hojności, przekazując dzisiaj ofiarę do puszek na rzecz misji lub wysyłając sms-a na numer 72032 o treści „misje”. Dołączcie do Dzieła Pomocy „Ad Gentes” poprzez ofiary na konto. Dzieło to z woli Konferencji Episkopatu Polski, od dziesięciu lat wspiera polskich misjonarzy. Tylko w ubiegłym roku, dzięki Waszej ofiarności mogło zrealizować 220 projektów ewangelizacyjnych, medycznych, edukacyjnych i charytatywnych na misjach w najbiedniejszych krajach świata. Możemy o nich dowiedzieć się więcej ze strony internetowej misje.pl i adgentes.misje.pl. A zatem bądźmy wszyscy misjonarzami miłosierdzia „aż na krańce świata”."

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA NA WIELKI POST 2024

Bóg prowadzi nas przez pustynię ku wolności

Drodzy bracia i siostry!

Podczas mojej podróży na Lampedusę, globalizacji obojętności przeciwstawiłem dwa pytania, które stają się coraz bardziej aktualne: „Gdzie jesteś?” (Rdz 3, 9) i „Gdzie jest brat twój?” (Rdz 4, 9). Wielkopostna wędrówka będzie konkretna, jeśli słuchając tych pytań ponownie, wyznamy, że wciąż jesteśmy pod panowaniem faraona. Jest to panowanie, które czyni nas wyczerpanymi i niewrażliwymi. Jest to model rozwoju, który nas dzieli i kradnie nam przyszłość. Są nim zanieczyszczone: ziemia, powietrze i woda, ale również dusze. Bo chociaż wraz z chrztem rozpoczęło się nasze wyzwolenie, pozostaje w nas niewytłumaczalna tęsknota za niewolnictwem. Jest to jakby przyciąganie do bezpieczeństwa rzeczy już widzianych, ze szkodą dla wolności.

Chciałbym zwrócić waszą uwagę na pewien szczegół w historii wyjścia z Egiptu, o niemalym znaczeniu: to Bóg widzi, wzrusza się i wyzwala, a Izrael o to nie prosi. Faraon gasi bowiem nawet marzenia, kradnie niebo, sprawia, że świat, w którym deptana jest godność i negowane są autentyczne więzi, wydaje się niemożliwy do zmiany. Udaje mu się przywiązać do siebie. Zadajmy sobie pytanie: czy pragnę nowego świata? Czy jestem gotów porzucić kompromisy ze starym? Świadek wielu braci biskupów i dużej liczby osób działających na rzecz pokoju i sprawiedliwości przekonuje mnie coraz bardziej, że

tym, co należy potępić, jest deficyt nadziei. Mamy do czynienia z przeszkodą dla marzeń, niemym krzykiem, który sięga nieba i porusza serce Boga. Przypomina to ową tęsknotę za niewolą, która paraliżuje Izraela na pustyni, uniemożliwiając mu kroczenie naprzód. Exodus można przerwać: nie można by inaczej wyjaśnić, dlaczego ludzkość, która chociaż osiągnęła próg powszechnego braterstwa i poziom rozwoju naukowego, technicznego, kulturowego i prawnego, zdolny do zapewnienia wszystkim godności, błądzi po omacku w mrokach nierówności i konfliktów.

Bóg się nami nie zmęczył. Przyjmijmy Wielki Post jako okres mocny duchowo, w którym Jego Słowo jest ponownie skierowane do nas: „Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli” (Wj 20, 1). Jest to czas nawrócenia, czas wolności. Sam Jezus, jak przypominamy co roku w pierwszą niedzielę Wielkiego Postu, został wyprowadzony przez Ducha na pustynię, aby zostać wypróbowanym w wolności. Przez czterdzieści dni będzie On przed nami i wraz z nami: jest Synem wcielonym. W przeciwieństwie do faraona, Bóg nie chce poddanych, lecz synów. Pustynia jest przestrzenią, w której nasza wolność może dojrzeć w osobistej decyzji, by nie popaść na nowo w niewolę. W okresie Wielkiego Postu znajdujemy nowe kryteria osądu i wspólnotę, z którą możemy wyruszyć w drogę, jakiej nigdy wcześniej nie przebyliśmy.

Oznacza to walkę: Księga Wyjścia i pokusy Jezusa na pustyni mówią nam o tym wyraźnie. Głowski Boga, który mówi: „Tyś jest mój Syn umiłowany” (Mk 1, 11), i „Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie!” (Wj 20, 3), przeciwstawiają się kłamstwa nieprzyjaciela. Od faraona trzeba bardziej bać się bożków: możemy je uważać za jego głos w nas. Móc wszystko, być szanowanym przez wszystkich, mieć przewagę nad wszystkimi: każdy człowiek odczuwa uwodzenie tego kłamstwa w sobie. To stara droga. Możemy w ten sposób przywiązać się do pieniędzy, do pewnych projektów, idei, celów, do naszej pozycji, do tradycji, a nawet do pewnych osób. Zamiast nas poruszyć, sparaliżują nas. Zamiast sprawić, byśmy się spotkali, będą nam siebie przeciwstawiać. Istnieje jednak nowa ludzkość, lud małych i pokornych, którzy nie ulegli urokowi kłamstwa. Podczas gdy bożki czynią niemymi, ślepyimi, głuchymi i nieruchomymi tych, którzy im służą (por. Ps 114, 4), ubodzy w duchu są natychmiast otwarci i gotowi: są milczącą siłą dobra, która uzdrawia i podtrzymuje świat.

Jest to okres działania, a w okresie Wielkiego Postu działanie to także zatrzymanie się. Zatrzymanie się na modlitwie, aby przyjąć Słowo Boże i zatrzymać się jak Samarytanin, w obecności zranionego brata. Miłość Boga i bliźniego jest tą samą miłością. Nie mieć innych bogów to zatrzymać się w obecności Boga, przy ciele bliźniego. Dlatego modlitwa, jałmużna i post nie są trzema niezależnymi zadaniami, ale jednym ruchem otwartości, ogołocenia: precz z bożkami, które nas obciążają, precz z przywiązaniami, które nas więżą. Wówczas obumierające i odizolowane serce przebudzi się. Trzeba zatem zwolnić i zatrzymać się. Kontemplacyjny wymiar życia, który Wielki Post pozwoli nam odkryć na nowo, zmobilizuje nowe siły. W obecności Boga stajemy się siostrami i braćmi, odczuwamy innych z nową intensywnością: zamiast zagrożeń i nieprzyjaciół odnajdujemy towarzyszek i towarzyszy podróży. To właśnie jest marzeniem Boga, ziemia obiecana, do której zmierzamy, kiedy wychodzimy z niewoli.
cdn.